

Slujba biblică, apostolică și profetică

Predica nr. 44

Ewald Frank

Preaiubiți prieteni, frați și surori în Hristos, doamnelor și domnilor, vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Prin harul lui Dumnezeu suntem cunoscuți pretutindeni pe pământ prin slujba dată nouă de Domnul, ca să împărtășim Cuvântul Său scump cu mulți oameni din jurul globului. Am avut privilegiul să vorbesc și să învăț pe alții, nu doar să evanghelizez, ci să includ în slujba mea și partea de învățătură și cea profetică. În vestirea Cuvântului lui Dumnezeu sunt trei părți esențiale: evanghelistică, de învățătură și, de asemenea, partea profetică a Scripturii. În prima parte, Îl prezentăm oamenilor pe Hristos, arătând că El, ca Miel al lui Dumnezeu, a murit pentru noi, și-a vărsat sângele, ne-a împăcat cu Dumnezeu, ne-a iertat toate păcatele și ne-a dat viață nouă, veșnică.

Și sunt foarte bucuros să spun că aceeași viață care a fost în Hristos, Răscumpărătorul nostru, este în toți cei răscumparați. Noi suntem născuți din nou, suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, suntem zămisliti de același Duh Sfânt. În Ioan 3, Domnul nostru a spus: „*Ce este născut din carne este carne și ce este născut din Duh este duh*”. Domnul nostru a mai spus: „*dacă nu este cineva născut din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu*”. De aceea noi vestim oamenilor Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, le arătăm poarta strâmtă și calea ce duce în slavă. Cum spun eu de obicei, calea lui Dumnezeu spre noi este calea noastră spre Dumnezeu; și există o singură descoperire adevărată, deplină, a lui Dumnezeu pe pământ: în Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru. El a putut să spună: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața*”. De aceea noi Îl predicăm pe Hristos – Hristos răstignit, Hristos care a murit pentru noi și a înviat a treia zi, a biruit moartea și locuința morților și a promis că Se va întoarce. Cum

ni se spune în Fapte 1:9-11: „**Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer**”. Conform Psalm 47, Domnul Dumnezeu nostru S-a suit la cer cu un strigăt și în sunet de trâmbiță. În același fel, conform 1 Tesaloniceni 4:16, El va reveni cu un strigăt, cu o trâmbiță și cu glasul arhanghelului.

Astfel, preaiubiților, tema noastră principală este revenirea făgăduită a Domnului nostru. În același timp, trebuie să punem accentul și pe aceleași învățături biblice care-și au originea în zilele apostolilor. Trebuie să ne întoarcem la Fapte 2:42: „**Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni**”. Deci, Biserica nou testamentară nu se poate despărți de Cuvântul lui Dumnezeu, de învățăturile apostolilor, pentru că Isus Hristos este temelia pusă de apostoli și proroci și nu poate fi pusă vreo alta. Trebuie, de asemenea, să spun din nou că există multe, multe biserici denominaționale care-și cred propriile tradiții, propriile învățături și fiecare denominație are un început, are pe cineva care i-a pus bazele, apoi acestea se referă la ce a spus întemeietorul lor.

Dar noi trebuie să ne întoarcem la învățăturile originale. Eu nu mă pot întoarce la niciunul din „părinții bisericii”. Nu mă pot întoarce la Ireneu, sau la Atanasie sau Tertulian. Nu mă pot întoarce nici măcar la Martin Luther sau la Calvin sau la Zwingli. Nu mă pot întoarce la Wesley sau la John Smith sau la mulți dintre ceilalți. Eu trebuie să mă întorc la început, trebuie să mă întorc acolo unde a început totul.

Chiar dacă Dumnezeu i-a folosit pe – să zicem – Martin Luther, care a fost un om al lui Dumnezeu în vremea lui... a fost un început, o străpungere după o mie de ani ai Epocilor Întunecoase. Dumnezeu a făcut un nou început. Dar în fiecare trezire care a urmat, Dumnezeu a înaintat mai aproape și mai aproape de Cuvântul lui Dumnezeu, de învățăturile Bibliei. Trezirea prin John Wesley a fost mai profundă decât cea prin Martin Luther. Trezirea prin John Smith și toți ceilalți care au urmat, a fost și mai profundă, mai aproape de Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi, acum circa o sută de ani, a avut loc o nouă turnare a Duhului Sfânt, chiar înainte ca lumea să intre în Primul Război

Mondial. Dumnezeu a turnat într-un mod puternic Duhului Sfânt, dar din nou, oamenii nu au auzit ce avea de spus Dumnezeu; toate denomițiile au mers pe căile lor. Am avut, apoi, al Doilea Război Mondial, dar după acesta, Domnul a trimis un mesager pe nume William Branham, care a primit o chemare directă pe 7 mai 1946 și i-a fost spus printr-o însărcinare divină că prin el va fi predicat Cuvântul lui Dumnezeu, întorcându-ne la Biblie.

Dragi prieteni, eu trebuie să iau în serios vestirea Cuvântului lui Dumnezeu. Eu nu pot să vorbesc pe placul urechilor voastre, ci trebuie să plac lui Dumnezeu. Având în vedere că suntem atât de aproape de a doua venire a lui Hristos, dați-mi voie să menționez ce-i scria apostolul Pavel lui Timotei în 2 Tim. 4:2: **„propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura”**. Nu doar evanghelizare ci, de asemenea, învățăturile apostolice, adevăratele învățături trebuie predicate și împărtășite poporului lui Dumnezeu în timpul acesta.

Apoi, în vers. 8, în același capitol, citim: **„De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea» Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea [arătarea – n.tr.] Lui”**. Preaiubiți frați și surori, iubiți voi venirea Lui? Îmi pare foarte rău, dar trebuie să vă spun din nou adevărul: inima mea este împovărată. Eu nu știu cât timp putem difuza aceste mesaje; poate numai pentru scurt timp. Poate aceasta va fi ultima difuzare, eu nu știu – dar trebuie să vă împărtășesc aceste versete care vorbesc despre a doua venire a lui Hristos, despre ultimul mesaj, despre chemarea afară a poporului lui Dumnezeu, despre separarea noastră de tot ceea ce nu este în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că numai dacă suntem în Cuvântul lui Dumnezeu suntem și în voia lui Dumnezeu. Și numai în voia lui Dumnezeu putem fi sfințiți prin harul lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt.

Preaiubiților, haideți s-o spunem clar: revenirea lui Hristos este foarte, foarte aproape. Domnul nostru a spus: **„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”**. În Tit 2:13 citim: **„așteptând fericita noastră nădejde și**

arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos". „Așteptând acea arătare” – revenirea Lui, făgăduită în Ioan 14, nădejdea fiecărui copil al lui Dumnezeu.

Apoi, în Evrei 9, citim în ultimul verset, 28, despre revenirea Lui: „...**tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă**”. Prima dată El s-a arătat, a venit, Cuvântul S-a făcut trup pentru că păcatul original în grădina Edenului s-a întâmplat în trup de carne și sânge. Răscumpărătorul a trebuit să vină într-un trup de carne și sânge, ca să ne răscumpere. Noi ne aflăm în trupul acesta de carne și sânge, astfel că El a trebuit să vină și ne-a răscumpărat, Și-a vărsat sângele; dar a doua oară El se va arăta pentru aceia care sunt răscumpărați prin sângele Mielului. A doua oară El Își va duce Mireasa la ospățul de nuntă al Mielului. Noi trebuie să strigăm tare: „Iată, vine Mirele; ieșiți-I în întâmpinare”. Numai cei ce fac parte din Mireasa lui Hristos vor auzi glasul Mirelui, vor lua seama la ceea ce are de spus Duhul Bisericilor.

Și o spun din nou, sunt multe biserici, dar este o singură Biserică a lui Hristos, Biserica celor întâi născuți, Trupul lui Hristos, botezați într-un singur Trup prin Duhul Sfânt, conform 1 Corinteni 12. Apoi, în Biserica Dumnezeului celui viu sunt apostoli, proroci, învățători, cele cinci slujbe... În Biserica Dumnezeului celui viu sunt cele nouă daruri spirituale, este roada Duhului Sfânt. Noi suntem așezați din nou în starea în care a fost Biserica la început. Acesta este timpul chemării afară, timpul separării, timpul așezării din nou, timpul pregătirii. De aceea, sfânta Scriptură spune – Domnul nostru Însuși vorbește – în Matei 25:10: „...**cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa**”. Vă rog, nu așteptați până se încuie ușa. Mulți vor bate la ușă când va fi prea târziu. Acum Domnul bate la ușa noastră, conform Apocalipsa 3. În mesajul adresat ultimei epoci a Bisericii ni se spune că El stă la ușa noastră, El bate, El vrea să-i deschideți.

Praiubiților, dați-mi voie să fac un rezumat a ceea ce am încercat să spunem astăzi aici și am încercat să vă împărtășesc prin

intermediul tuturor acestor mesaje pe care le-am avut de-a lungul multor ani. Eu cred din toată inima mea că aceia rânduți la viața veșnică se vor întoarce la Domnul, vor crede așa cum zice Scriptura, își vor dedica și consacra viețile lor Domnului și se vor pregăti pentru a doua venire a lui Hristos.

În 1 Petru 1:7 citim: **„...pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos”**. Credința noastră trebuie încercată așa cum aurul este încercat în foc, dar dacă credința noastră este conform Cuvântului lui Dumnezeu, să fie încercată! Trebuie să fie încercată! Dacă credința voastră ar fi încercată astăzi prin Cuvântul lui Dumnezeu? Credeți voi Efeseni 4: „o credință, un Domn, un botez”?

Astăzi unii stropesc, unii toarnă, unii scufundă, unii botează cu fața spre înainte, unii botează pe spate, unii botează de trei ori spunând: „Te botez în Numele Tatălui și în Numele Fiului și în Numele Duhului Sfânt”. Ei botează de trei ori, fără să știe că în Matei 28:19, Domnul nostru n-a amintit Numele, ci doar a dat marea însărcinare: **„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele** - singular”. „Tată” este un titlu. Eu sunt tată pentru că am copii, sunt fiu pentru că am un tată, dar nu așa mă cheamă. Care este „Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt” în care apostolii trebuia să-i boteze pe credincioși? Puteți citi în Fapte 2:38 – acolo este amintit Numele – Numele de legământ nou testamentar, Numele mai presus de orice nume. Fiecare persoană, din ziua Cincizecimii încolo, a fost botezată în Numele Domnului Isus Hristos. Citiți în Fapte 8:16, 10:48, 19:5-6, Romani 6:3.

Preaiubiților, credeți-mă, credeți-L pe Dumnezeu. Acesta este timpul lui Dumnezeu pentru ca poporul lui Dumnezeu să se întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu, să părăsim învățăturile noastre proprii, căile noastre. Nu putem ajunge în cer în felul acesta. De aceea trebuie să vă spun: chiar dacă aceasta ar fi ultima predică ținută la acest post de televiziune, preiubiților, ne puteți urmări pe internet, pe pagina noastră, în fiecare primă duminică din lună. Noi împărtășim Cuvântul lui Dumnezeu cu tot poporul lui Dumnezeu de pe întreg pământul.

Preaiubiților, acesta să fie timpul vostru, când să vă dați seama că a doua venire a lui Hristos este aproape, recunoscând ziua și mesajul și folosindu-vă de ocazia de a vă întoarce la Dumnezeu, de a avea parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum.

Eu nu sunt un carismatic, nu predic o evanghelie a prosperității. Eu predic Evanghelia originală a lui Isus Hristos: Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine. Vă rog, voi nu aparțineți unei denominații, ci aparțineți lui Hristos. El v-a răscumpărat, voi îi aparțineți. Revenirea Lui este aproape, în curând va suna trâmbița și Domnul se va întoarce și mai întâi vor învia morții în Hristos, iar noi, care suntem în viață, vom fi schimbați și vom fi răpiți, împreună, ca să fim cu Domnul. Doresc să vă salut în cea Dimineată binecuvântată. Harul lui Dumnezeu să fie cu voi în toate zilele vieții voastre. În Numele sfânt al lui Isus, spun „la revedere” până ne vom întâlni în prezența Domnului la arătatea Lui, când El se va întoarce ca să ne ia Acasă.

Rămâneți binecuvântați, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin.